

i § 29 er et af de Punkter, jeg paa det Bestemteste holder paa maa omordnes, og jeg maa med de ærede Talere, der have udtalt sig herom, sige, at det vilde være en blodig Uretfærdighed, om det blev staaende. Det undrer mig, at det ærede Medlem fra Viborg Amts 5te Valgkreds (Thorup) ikke har tænkt paa den Fjord, hvorved han selv bor (Thorup: Det har jeg). Der er c. 1—1½ Mil fra Udløbet til den nærmeste Fiske, og det er temmelig mange Fiskere, der bo der. Derjom disse Fiskere nu komme til Virksund — og jeg vil gjøre opmærksom paa, at de fleste tage deres Garn hjem hver Dag, idet de rejse ud om Aftenen og komme hjem om Morgen — maatte de altsaa ikke seile igjennem dette Vand med deres Garn. Jo siger man, de kunne faae dem forjæglede. Altsaa skulle de stoppe op der, naar de komme der en Stormdag ved Virksund, og have deres Garn forjæglede! Af hvem, var det ærede Medlem jo ogsaa i Tvivl om — saatens af Fiskerikontrolløren eller en anden Mand, som var ansat der. Det er for mig en saa stor Ulempe at lægge paa Fiskerne, at jeg maa sige: Det kan jeg ikke gaa med til. Jeg maa paa det Bestemteste holde paa, at vi faae Tilladelse for Fiskerne til at befeile disse Både, med deres Redskaber. Men paa den anden Side vil jeg sige, at de kunne faae mig til at gaa med til meget haarde Straffe, endog paa til Konfiskation af Redskaberne. Det har man ikke forlangt. Jeg siger kun: Jeg vil være med til at værne om, at Fiskerne faae Lov til at seile igjennem med deres Garn, men ogsaa til at sætte Straf, hvis de gjøre sig skyldige i noget Uovligt paa deres Vel. I § 31 have vi faaet en Indrømmelse, som for Resten ogsaa fandtes i det forrige Forslag, nemlig den, som der tidligere har været sat megen Pris paa og kjæmpet drabeligt for, at den saakaldte Blumpstang maa bruges. Et æret afdød Medlem har slaaet et godt Slag for det, saa nu staar det i Forslaget. Nu er Blumpstangen bleven anerkjendt som en nødvendig Fiske-maade for enkelte Fiskere, særlig ved Mors og Salling. Det glæder mig, at denne Bestemmelse er bleven staaende.

Med Hensyn til Fiskeriet i de øvrige Fjorde kan jeg i Grunden henholde mig til, hvad der er sagt, at det ikke skal være saaledes, som der staar i Lovforslaget, at Bedtægter blive at affatte, hvilket jo vil sige, at saa snart Lovforslaget er udkommet, skulde Ministeren kunne sige: Nu begynde vi med at affatte Bedtægter. Jeg maa holde paa, at det skal ikke ske, før i det Mindste Flertallet af de omboende Fiskere

have gjort Krav derpaa; altsaa Tiden, naar de ville have dem, skal lægges i Fiskernes Hænder, saavel som Spørgsmaalet: om de ville have dem. Og det næste, jeg vil holde paa, er, at det ikke bliver Ministeren, der affatter dem. Nei, han kan faae Lov til at stadfæste dem, det er det Hele. Affattelsen maa ligge i Udvalgets Haand, saa meget mere, som Ministeren jo ogsaa efter vort Forslag har i dette Udvalg sin egen Fiskerikontrollør, som jo maa sidde og varetage Regjeringens Mening om den Sag. Ja, han er endog Formand og altsaa den, som leder alt Dette. Mere kan man virkelig næppe indrømme Ministeren. — Hvad angaar Kontrollen, da holder jeg slet ikke af den Kontrol, der er foreslaaet. Jeg skal gjøre en Indrømmelse, og det er den, at jeg skal gaa med til Noget, men til Alt det, her staar, næppe. Her er saaledes foreslaaet to Fiskerikontrollører. Jeg mener, at den ene kunde være nok. Naar vi have een Fiskerikontrollør, som Regjeringen kan henvende sig til og der faae de Oplysninger, som han muligvis indsamler hos Fiskeribefolkningen, og det er han, som har Ledelsen i sin Haand, kunne vi have nok, naar vi desuden have Assistenten, og dem vil jeg til Gjengjæld forøge med een, saaledes at der bliver 4. Derved forstaaer jeg altsaa saadanne virkelig praktisk dygtige Folk, der forstaa at se paa Fiskernes Larv og ogsaa, for saa vidt der skal ses derpaa, paa Fiskenes og altsaa i det Hele varetage disse Interesser, men derfor kan jeg heller ikke gaa med til saa høie Lønninger for Autoriteterne, som af Ministeren foreslaaet. Jeg tror, at dersom vi holde os til de foreslaaede Lønninger fra 1000—1500 Kr. ville vi faae en hel Del af disse unge Mennesker, som ikke kunne tage sig af noget rigtig Praktisk, saadanne Folk, som i Grunden ere ubrugelige i andre Stillinger. Jeg har tænkt mig, det skulde være gamle dygtige Søfolk, eller om ikke saa gamle, saa dog dygtige Søfolk, som kunne sige: vi have ikke lyst til at fare paa det store Hav mere, men her kunne vi gjøre Nytte. Dem tror jeg, vi kunne faae for en mindre Løn, end her er foreslaaet. Med Hensyn til de Dødsmaend, man har ønsket anfatte og for lang Tid siden har forlangt — de ere vel allerede ansatte — omkring ved Limfjorden, da veed enhver, at vi mærke saa grumme lidt til dem. Det er begrundet i flere Ting. Den første er den, at vi, efter hvad jeg tror, ikke behøve dem. De have gjort sig selv overflødige. Det kan være, at der kan være Brug for dem ved de laage Både. At vi faae dem der, kan jeg godt forstaa, hvis man foruden det andet Tilsyn,